

zori med ljudstvo. Mi nikakor nismo proti kaki šoli, ne, tem več šol ljudstvo dobi, tem boljše je, a šole morale bi biti take, ki bodejo širile med ljudstvo zares omiko, ne pa je potapljale še bolj v klerikalno, umazano lužo. Čudno se nam zdi, da vedno javčejo koroški duhovniki, češ da imajo premalo plačilo, čudno se nam zdi, da vedno in vedno pobirajo zbirco od kmetov, jih pri vsaki priložnosti ciganijo, na drugi stani pa imajo toliko denarja, da podeli po 1000 K samo eden za farko šolo! Kmet bodi pameten, ne davlji bogatašem zbirce, prepreči njih nakane, svojo deco pa pošlji v take šole, kjer se bode učila obeh deželnih jezikov, kjer jo bodejo podučevali učitelji mo-žje, katerim ni blagor ljudstva deveta briga. Take šole podpiraj, ne pa šole hujškajočih farjev, katere se ustanavljajo v tvojo pogubo z denarjem, ki se je večinoma od tebe izciganil!

Župan Kobenter in župnik Ražun pri Sv. Jakobu v Rožu, povemo Vama že danes, da bodeta dva klerikalca od sv. Jakoba v Rožu od našega lista skrtičena na skorem in sicer tako temeljito, da se bode kar kadilo! Gradiva je dovolj! Uredništvo.

Migarje (Medgorje, Mieger) kmečka občina blizu Celovca, je imela do sedaj zares jako, pa že jako fini kmečki občinski odbor. To se je pokazalo v zadnjih dneh prav jasno. Pri zadnjih volitvah so zmagali naprednjaki v 2. in v 3. razredu. Klerikalna stranka je vložila proti izidu te volitve rekurz, da pa še pokaže enkrat svojo moč, je še hitro imenovala diko svojih privržencev za častne občane. Častni občani tega vrlega, starega kmečkega občinskega zastopa so: dohtar Janko Brejc iz Celovca, ki je „privandral“ iz Kranjskega, župnik Čeh iz Radsberga, dekan Wieser iz Grafensteina. Seveda je treba kmečki občini dohtarja, župnika in dekana imeti za častne občane, drugače ne bi šlo. Migarje, čakaj, z novim zastopom znikne najbrž tudi tvoja klerikalna tema. Bog daj, da bi bilo tako!

Iz št. Jakoba v Rožni dolini. Sklicevaje se na § 19. tisk. zak. zahtevam, da priobčite glede dopisa priobčenega v Vaši 17. številki z dne 21. avg. 1904 pod vzglavjem „Iz št. Jakoba v Rožni dolini“ na zakonit način sledeči stvarni popravek: 1. Ni res, da bi bil volilski imenik tako sestavljen, da postavnim predpisom ni odgovarjal, in ni res, da bi bila volitev z dne 28. januarja razveljavljena, ker bi bil imenik volilcev pomanjkljivo sestavljen, res je pa, da je bila volitev razveljavljena samo zaradi tega, ker je bil volilni imenik na razpolago volilcem samo uradne dni. 2. Ni res, da je morala politična oblast že drugič način postopanja pri volitvah ostro zavriniti, ker je bil volilski imenik tako sestavljen, da postavnim predpisom ni odgovarjal; res je pa, da volitev v drugič sploh še ni bila razpisana, in res je le, da so se nekateri pritožili zaradi imenika na okrajno glavarstvo v Beljaku, a je okrajno glavarstvo njihovo pritožbo zavrnilo z odlokom z dne 8. avgusta 1904 pod številko 22210 kot neopravičeno. 3. Ni res, da bi se bili razglasili prilepili na take kraje, kamor le redkoma kak človek pride, ali pa morebiti nikdar, res je pa

da je bil en razglas nabit na občinski deski, razven tega pa še drug na javnem prostoru pri župnijski cerkvi v Podgorju. Tudi ni res, da se je pribilo volilno oznanilo v Podrožčici na straniščna vrata nekega delavca; nasprotno je resnica, da občinski predstojnik še sploh nikdar ni zaukazal pribiti volilni razglas na kateremkoli mestu v Podrožčici. 4. Ni res, da bi se ne bilo poskrbelo, da bi se voznje pri zgradbi železnice domačinom prepustile; res je pa, da so dobili domačini dovolj dela, in da je občina zastopala koristi domačinov pri deželnem vladnem svetniku, g. Schusterju, pri bivšem deželnem predsedniku, pl. Freydeneggu in bri železniškem ministru Witteku. 5. Slednjič ni res, da si je občinski predstojnik pri tej priliki lepega denarja zaslužil, drugi pa so morali in še morajo skozi prste gledati, ampak res je, da so vsi vozniki v njih popolno zadovoljnost plačani.

Št. Jakob v Rožu, dne 27. avgusta 1904.

Franjo Kobenter, župan.

Od nemško-slovenske meje. Mi Korošci bi živeli v popolnem miru, ako nas ne bi hujškali naši duhovniki. Kot Slovenci moramo živeti z Nemci in ti so naši sosedi. Jaz zares ne vem, zakaj bi sovražil svojega soseda zaradi tega, ker ga je rodila nemška mati in ker govori nemški jezik, ko pa mi je drugače postrežljiv, mi rad pomaga, da, še raji nego moj slovenski sosed. Nekoč sem prosil posojila, ker me je nesreča zadela. Napotim se toraj k nemškemu sosedu in mu razložim svoje razmerje, proseč ga za pomoč: „Kannst schon hab'n, ich muss aber zuerst das Geld aus der Kassa beheben.“ (Že lahko dobiš, toda moram denar vzdigniti prej iz hranilnice) to so bile njegove vse besede. Čez par dni mi prinese denar na dom, mi ga odšteje brez priče in reče: „Bring's halt zuruck!“ (Prinesi nazaj!) Začuden ga vprašam, če ne zahteva dolžnega pisma in prič. In kaj mi odgovori? Rekel je: „Dies braucht's net, wir sind ja Nachbarn!“ (Tega ni potreba, saj sva soseda!) Slovenski kmet, idi ako te nadloga tlači k tvojim navdušenim bratom prosit, podaj se k tvojemu dohtarju ali farju, boš videl ali ti bode ta tudi rekel, če že ti zares posodi kaki denar, glede prič in dolžnega pisma: Tega ni potrebno, saj sva narodnjaka. Beseda norodnjak še pa morda več pomeni, kakor beseda sosed. Zato pa rečem jaz odsihmal, naj mi pride kak pop in naj me hujška proti mojim nemškim sosedom, napodil ga bom kakor psa! Moje geslo odsihmal je: Sovražtva med nami ni treba, ker smo si — sosedi!

Kmet ob meji.

Dopisi.

Sv. Vid pri Ptuj. Dragi „Štajerc“, danes ti hočemo zopet nekaj jako zanimivega poročati o našem duhovnem očetu Andrašu, da bode svet zvedel, da je ta človek, ki nas faranov ne mara, tudi brezsrčen nasproti svojim stanovskim bratom. Pri nas živi stari umirovljen župnik, ki je več, kakor trideset let služboval v naši fari, katerega poznamo vsi, ker smo hodili k njemu v šolo, katerega pa ljubimo tudi vsi,

ker nam je bil vedno zares pravi duhovni oče. Častivreden, ljubeznjiv starček je nam žrtvoval svojo moč, kot mladenič je prišel k nam, najlepšo dobo svojega življenja je preživel pri nas, posvetil je nam svoje telesne in duševne moči, sejal seme svete vere med nas in to seme je pognalo stotere kali, a sad pa je ljubezen, katera nas veže na tega pravega duhovnika Gospodovega. Ni se toraj čuditi, da si želi ta gospod preživeti večer svojega življenja med tistimi, katere je nekdanj kot otroke učil, ni se toraj čuditi, da nas ljubi ta častivreden starček in da si želi biti enkrat med nami pokopan. Vsi smo tega gospoda veselili, vsi ga resnično ljubimo, vsi farani, brez izjeme stari in mladi, samo naš župnik, duhovni oče Andraš ga preganja, postopa napram njemu brezsrčno! Pred kakimi tremi tedni je sedel umirovljen župnik v spovednici in okrog spovednice je bilo vse natlačeno faranov, ki so hoteli opraviti ravno pri tem častiljivim starčku, svojo spoved. Starček še tu in tam namreč pomaga pri cerkvenih opravilih, ako mu to zdravje dopušča. Kar na enkrat nastopi na prižnici župnik Andraš in začne — seveda nas ni pozdravil z besedami: „hvaljen bodi Jezus Kristus“ — pridigovati. Tokrat pa se je nam oče Andraš zares studil se svojo pridigo vred! Napadal je starega našega, priljubljenega nam župnika na naravnost sirovi način. Dolžil ga je, da je on dal pisati neka pisma brez podpisov, ki jih je oče Andraš dobil. Ubogi duhovni starček je to vse slišal, ker je sedel v spovednici in naš ljubi, naš častiti, obče spoštovani starček, naš nekdanji izvrstni dušni pastir, se je začel jokati v spovednici in debele solze so tekale po bletem, milem nam obličju, dragega nam ubovega starčka!!! Stud in jeza napram našemu duhovnemu očetu Andrašu je napolnila naša srca in marsikateri je zapustil cerkev razburjen, češ, boljše je ako sem zunaj cerkve, da ne vidim te v nebovpijoče krivice, da ne slišim teh brezsrčnih, sebičnih besed. Oče Andraš, s tem si dosegel vrhunec! Od sedaj bomo nastopali proti tebi brez vsacega usmiljenja in tukaj naj sledi v tem oziru prvi naš korak. Župnik Andraš, povej nam, kaj si delal s svojo kuharicoj ob deseti uri po noči v farški kleti? Kaj si počenjal ravno v tem trenutku, ko je stopil tedaj v klet neki hrvaški voznik, ki bi bil rad plačal tebi samemu v blagoslovljene tvoje roke 10 kron kazni, ker se mu je bila zgodila nesreča, da je poškodoval šrango na mostu? Zakaj si mu znižal kazen na štiri krone in mu dal še povrh liter vina? Odgovori Andraš, odgovori na prižnici (kancelnu)! Ako smeš metati blato iz tega svetega mesta po drugih, celo nedolžnih, potem se smeš tudi zagovarjati! Ako ne daš odgovora, ako javno ne prosiš odpuščanja našega starega župnika, potem bomo naznanili celo stvar in še nekaj več — milostljivemu knezoškofu in sicer s podpisi! —

Videmski farani.

Iz Köflacha. „Dragi naš „Štajerc“, dovoli mi, da ti pišemo tudi mi delavci, ki smo daleč od domačega kraja par besedi. „Štajerc“, le potezuj se za napredek, le opominjaj slovenske stariše kakor do sedaj,

da puste svojo deco učiti tudi nemškega jezika, zakaj mi, ki živimo v tujih krajih najbolj vemo, kolikega pomena je to, ako človek zna še druge jezike. — Dragi slovenski kmetje, le poslušajte „Štajerca“, skrbite za Vašo deco, da se bode učila v šolah nemškega jezika. Veliko revnih Slovencev mora iti z trebuhom za kruhom. Tako se je godilo tudi nam. Viniti slutiti ne morete, kako težko je stalo tiste iz med nas, ki nismo znali nemški. Z rokami se jim mora kazati, kar se drugim, ki le nekoliko znajo nemški, lahko pove. Kdor nemški zna, pride križem sveta. Tisti, ki Vam Slovincem reče, da Slovincu ni potrebno znati nemškega jezika, je neumni tepec, ki si zasluži, da bi mu človek pljunil v zobe! To napiši „Štajerc“ slovenskim kmetom, slovenskim dečkom, posebno tistim, ki jim bo treba iti k vojakom ali pa ki si bodejo, kakor mi morali služiti v tujem svetu svoj kruh. Srčne pozdrave pošiljajo vsem spodnještajerskim naprednjakom — slovenski delavci in uslužbenci v Köflachu.“ — (Opomba uredništva: Prvaki, vi, ki izvrstno znate nemški jezik, ljudstvu pa ga branite, kaj porečete k tej zopetni vaši obsojbi? Kaj ne, to si je zopet „Štajerc“ izmislil? Da bi le slovenski kmetje, slovenski mladeniči, posebno vsi tisti, ki nimajo premoženja, uvaževali ta dober nauk, poslan jim od izkušenih možev, poštenih delavcev iz uslužbencev iz Köflacha.)

Sv. Miklavž pri Ormožu. Mir je vladal vedno med nami in dobri smo si bili, dokler nam ni poslala usoda učitelja z imenom Vršič in mogočne vdove Ane Trstenjak. Lansko leto smo se napadali v klerikalnih listih, ki so bili skovani od teh dveh, letos se napadamo zopet in zopet sta najbrž kriva ta dva. Gospod nadučitelj, prav toplo vam priporočimo mladega Vršiča, Vi kot pameten, trezno misleč mož, morate od sihmal brzdati Vršiča. Ana Trstenjak pa naj skrbi raji za svojo deco. Na eni strani od občine zahtevati podporo, na drugi strani pa se pečati s politiko, to se nam malo čudno zdi. Tokrat še samo toliko povemo, da ne bomo na zahtevo mladih, neiskusnih političnih hujskačev, tudi ne na zahtevo nobene farške podrepnice odstranili naših napisov, kateri jim bodejo v oči. Mi plačujemo iz svojega naše davke in potem tudi smemo imeti napise, kake hočemo. — (Opomba uredništva: Pazite in poročate! Bomo videli, ali bomo mi segli vašim farškim bratcem in sestrām do ušes.)

Iz Oplotnice. Znano ti je dragi „Štajerc“, da te tudi mi v našem kraju kaj radi imamo, posebno, ker imaš izvrstno krtačo, katera do dobrega tu in tam skrtači in osnaži kako črno suknjo. Za to te prosimo, posodi nam danes svojo krtačo tudi za našega, premilega g. župnika Bezenškega. — Izpolnila se nam je iskrena želja, da smo dobili učitelje za našo deco, kateri podučujejo isto v obeh jezikih, kakor tirja to tudi postava in ki tudi skrbijo za lepo obnašanje otrok. Da, ponosni smo že sedaj na to, da bodejo vsaj naši nasledniki nekdanj postali možje, katerih ne bode vsaka farška šema ovila okoli svojega prsta. Mogoče, da bode potem dohtarsko farško geslo „kmet

plačaj, ker si neumen“, vendar enkrat prišlo ob svojo veljavo. Da pa se to v našem kraju sčasom doseže, za to skrbi hvala Bogu naša čadramska šola. Ali koga pa srbi ta šola bolj, kakor našega dušnega pastirja? Grozno peče tega gospoda to, da ne gre pri tej šoli vse po njegovi volji. Ker gospodom učiteljem ne more v njihovem uradnem življenju nikakor do živega, ker izpolnujejo zvesto vsi svoje stanovske dolžnosti, zato pa je začel vtikati župnik svoj nos v njih privatne zadeve, v njih osebne razmere. Nekoč je povpraševal župnik po fari, ali hodijo naši učitelji vsako nedeljo v cerkev ali ne. Veste kaj gospod župnik, o tem bi se prepričali kaj lahko vsako nedeljo v cerkvi in ne bi vam bilo treba povpraševati. V cerkvo spada vaš nos, katerega imate povsodi zraven, ker je cerkev prav za prav vaše polje. Mislimo, da bode to desetkrat boljše za vas, kakor pa da agitirate po hribih — kjer je le še kaka stara babca — za Vašo stranko. Brigajte se raji za Vašo cerkev, magari celo za Vašo kuharico! Potem Vam kuharica tudi gotovo ne bode tolikokrat ušla! Naše učitelje pa pustite pri miru, ako so Vam všeč ali ne. Da Vam šola, v katerej se deca kaj pridra uči, kar nič ne ugaja, dokazuje to, da v Vaših pridigah vedno po njej in njenih učiteljih udrihajte, to pa ne znabiti samo po sedajni šoli in sedanjih učiteljih, tudi prejšnji učitelji Vam niso bili všeč! Za to ste se pa zaganjali tako junaško v nje raz prižnice. Da Vam je vsak pošten učitelj, kakor sploh šola trn v peti, ste pa takrat dokazali najbolj, ko se je šlo za namешčanje tukajšnjega nadučiteljskega mesta. Takrat ste glasovali zoper vsakega, o katerem je bilo po spričevalih soditi, da je dober učitelj. Vi le predobro veste, da se samo v kalni vodi da uspešno ribiti in za to si tudi hočete obdržati ljudstvo kolikor mogoče neumno. Zaradi tega ste si prizadevali na vse kriplje, da bi spravili na tukajšno šolo za šolskega voditelja ravno tistega iz med prošnikov, ki niti ne mature nima. To pa ste si prizadevali dobro vedoč, da bi bil trobil dotičnik v Vaš rog. Vidva seveda ne bi bila šole povzdignila, pač pa jo koliko mogoče pokvarila, vodeč jo po farških nazorih. Ker pa se Vam to vendar ni posrečilo in ker uvidevate, da sedanji gospodje učitelji se svojim vodjem uspešno in v smislu postave delujejo, otroke k poštenemu obnašanju napeljujejo, za to toraj čutite v sebi potrebo, da delujete zoper nje! Pa čakajte! Zapomnite si: „Kdor veter seje, vihar žanje!“ Le naprej tako in kmalu bode občutili — burjo! Župnik agitira tudi za bodoče občinske volitve in se poslužuje za to svojo agitacijo napredne stranke. On obljubuje, da hoče sezidati učiteljem celo palače (!). Obojno je zviti poskus, spraviti zmešnjavo med volilce. Našim gospodom učiteljem izrekamo tem potom našo srčno zahvalo za njihov trud, obljubimo jim, da bomo vsi, kar nas je naprednjakov, navdušeno delovali z njimi, v naš prid in v blagor naše mladine!

Kmetje naprednjaki.

Radoslavci. Podpisani in še en drugi naročnik sva dobila na pošti pri Mali Nedelji „Štajerca“ po-

polnoma razčesenega. Ker vem, da se „Štajerc“ pošilja neprerezan in cel in snažen iz upravnistva, ni toraj nihče drug kriv, da ga dobimo mi naročniki v taki obliki, kakor poštarica pri Mali Nedelji, ki goreče sovraži ta list. Toraj prosim, da jej razloži uredništvo, da tega v naprej ne sme več storiti.

(Opomba uredništva: Prosimo pošljite nam takoj ime dotične poštarice in ako mogoče še ime naročnika, ki se Vam je pritožil tudi radi tega, potem pa bode že pri prihodnji izdaji drugače postopala z našim listom mogočna poštarica pri Mali Nedelji in list bode dobili tak, kakor ga odpošljemo, namreč celega, neprerezanega in snažnega!)

Cirkovce. Tukajšni posestnik Martin Osenjak je dobil v roke dne 23. p. m. Štajerca. Iz njega je bral med drugim tudi dopis iz Ptujске gore, v katerem opozarja neki vrl tamošnji naprednjak svoje soobčane, naj skrbijo za to, da pri prihodnjih občinskih volitvah ne bode prišla ta občina v klerikalne kremplje. To je Osenjaka, gorečega častilca vsakega kutarja, tako speklo, da je kakor besen raztrgal „Štajerca.“ Ljuba duša Osenjak, kaj še bodeš porekla v svojem klerikalnem mišljenju tedaj, ko bodejo zares dobili naprednjaki Ptujsko goro pod svoj komando? Sploh pa si zares pokazal svoje klerikalno prepričanje na značilen način. Prve besede dotične številke „Štajerca“, nad kateroj si ugasil klerikalno svojo jezo so se glasile „Čast bodi Bogu na višavah...“, prav lepo nam je napisal „Štajerc“ članek o novorojenem Nebeškem Detetu, o novem letu itd. — Osenjak, ali imaš morda slabo vest, da te pečejo ravno taki članki? Da bi bil tako neumen in bi kot kmet želel zmago pri volitvah na Ptujski gori farškim hinavcem a ne ubogim kmetom, ki imajo itak dovolj plačil, tega ne verjame

tvoj opazovalec.

Iz Ljutomera. V dohtarško-farških cunjah štajerskih in kranjskih se je preobčilo v zadnjem času od Male Nedelje, iz Krapja, iz Ljutomera, sploh iz naše okolice več dopisov, kateri so polni obrekovanja, laži in hinavčine! Ti dopisi so se skovali brez izjeme vsi v ljutomerski znani kovačnici prvaških pijavk našega slovenskega ljudstva. Kar se tiče gospodarja Muhiča in ptujске hranilnice, naj se to le javno vzame na znanje. Ptujška hranilnica je ravnala jako hvalevredno, da je dovolila Muhiču posojilo, sicer bi ne bil moral ta gospodar, ki je bil vsled nesreč premoran se zadolžiti, pomiriti narodnih pijavk. Grossmann bi bil že davno spravil Muhičevo posestvo na boben, ako ne bi bila hranilnica pomagala. Iz surovih napadov dopisuncov napram deželnemu svētniku g. Donatu se takoj razvidi, kam pes taco moli. Po nazorih zagrižencev ne bi smel v bodoče c. kr. notar Thurn razpravljati zapuščin, pa tudi ne drugih opravil, ne, vse bi naj opravljal — Karlek! Te klerikalne cunje napadajo tudi brezobzirno gospoda Krainza, trgovca v Ljutomeru in njegovega strica g. Semliča. Oba ta gospoda sta poštenjaka, kar izpriča lahko celi okraj. Le podli značaji se drznejo smešiti in blatiti take značaje. Možje, kakor notar Thurn, glavni davkar g. Duller in davčni nadzornik g. Dr. Klodič

tem dopisunom niso všeč, ker so poštenjaki, všeč pa jim je seveda Kovačev ključar, ki je kakor se pravi — našel v Graci na „placi“ bicikl! Se pač vidi kake ljudi povzdiguješ ti dopisunček! Okoličan.

Svetna vas v Rožni dolini (Občinske volitve).

Dne 28. decembra p. l. so se vršile tukaj občinske volitve. Komaj je bila volitva pretekla in nihče še ni vedel ali se bode vložil proti njej ugovor ali ne, že je znana žaba v „Miru“, v klerikalni koroški cunji, razglašala svoje veselje. Saj pa tudi ni čudo, da je obsedelo toliko vrlih mož v kljub vsega svarenja od naprednjaške strani na klerikalnih limanicah, saj so vendar klerikalci bili vedno na nogah in so „delali“ z največjim naporom ljudsko voljo. Kako hinavske so obračali oči tisti, ki so pobirali pooblastila! Klicali so, da so liberalci, da so celo naprednjaki. Pa komaj je bila volitva pri koncu, že je pokazal hudir svojo konjsko nogo. Ako izvoljenci drugega in tretjega razreda mislijo, da je delovanje občinskega predstojništva že s tem izvršeno, da se pošiljajo „Miru“ lažnjiva poročila, potem so zares ne vredni časti, ki se jim je z izvolitvo izkazala. Ako bode zares „Mir“ uradni list novega občinskega zastopa, potem svetujemo dopisunčku, da fabricira svoje dopise vsaj v tistem jeziku, ki ga rabi stari Dolinc pri razglaševanju na sejmišču. Dalje svetujemo dopisunu, naj se oklene resnice, laž ima kratke noge. Ako pa se bode ljudstvo „farbalo“ od „Mira“ še nadalje, ako se bodejo klerikalne laži trosile še nadalje, potem bomo brez ovinkov razkrinkali v „Štajercu“ vse lumparije, ki so se vršile od strani klerikalcev za časa občinskih volitev. Le pazite strogo gospodje, ki imate maslo na glavi, da vas ne potegnemo pre hitro na solnce! Obžalovati pa še moramo enkrat vse tiste, ki so se dali pred volitvo oslepiniti, da so oddali svoje glasove ljudem, ki ne vejo, kako se mora zastopati občina. Da bi kako občino dobro in prav zastopali, tega ne bodejo nikjer zadel, meni nič tebi nič kar naenkrat novoizvoljenci, naj bi še bili tako navdušeni klerikalni hujškači in kričači.

Več volilcev svetinske občine.

(Opomba uredništva. Da bi nadalje priobčili ugovor na pet naštetih laži „Mira“ — se nam zdi nepotrebno, ker vsak koroški poštenjak že itak pozna „Mirove“ laži dovolj! Gospod Krasnik, po katerem meče „Mir“ blato, čeprav je storil ta gospodar, njegov oče in že njegov ded mnogo za občinski blagor, naj se tolaži. Po komur namreč meče „Mir“ blato, tega povzdiguje samo v očeh poštenjakov. Vsak, kogar napada „Mir“, ta je lahko ponosen na to, zakaj ta koroška, farška, umazana cunja še je metala blato do sedaj samo po poštenih ljudeh!)

Razne stvari.

Ne kradite! tako je pridigoval rimsko katoliški župnik v Goldbachu, po pridigi pa je pobral ves cerkveni denar, namreč 23 tisoč mark (1 marka velja približno 60 krajcarjev) in jo odkuril se svojo mlado kuharico. Tako nima pobožna fara sedaj ne

denarja, ne vzornega duhovnika, pa tudi ne lepe farške kuharice več!

Sladkor (cuker) je postal zopet dražji. Na Angležkem je poskočila cena že zdatno, kar se počuti tudi že pri nas. Slaba žetev pridelkov, ki se rabijo za izdelovanje sladkorja, v Kubi in v zahodni Indiji je kriva, da je cena poskočila in sicer jako zdatno.

Medved ga je zakopal. Amerikanski medved ima navado, da zakoplje svoj plen v zemljo, ako se mu ne poljubi ga požreti. O tem se je na prav čuden način prepričal neki naseljenec ob reki Kolorado. Naseljenec je čakal že več noči na medveda, ki mu je bil odnesel že več žrebet. Ko je medved zopet prišel, strelil je naseljenec na njega, ga ranila ni pa ga usmrtil. Medved vsled od strela prizadetih mu bolečin razkačen, se je takoj zagnal na strelca in ga podrl z močnim udarcem svoje tace k tlom. Naseljenec je zgubil zavest in medved misleč, da je mrtev, ga odnese v bližnji gozd. Tam ga je zakopal in odišel. S časom je prišel naseljenec zopet k zavesti in ker je bila zemlja zgor njega le rahlo nakopičena, se je vstal iz svojega čudnega groba. Na medvedov lov pa ni nidgar več šel.

Otrok z enim očesom. V Ulmu je rodila pred kratkim neka delavka otroka, ki je imel samo eno oko in sicer v sredini čela. Povrh pa še otrok tudi ni imel nosa, temveč je dihal le skozi usta. Otrok je bil 51 centimetrov dolg in je živel samo 43 in pol ure.

Državni zbor se snide dne 24. t. m. Na dnevnem redu je poročilo o podpori po ujmah prizadetim posestnikom, rekrutni zakon in proračun za 1905. Iz prejšnjega zasedanja je preostalo še 182 nujnih predlogov.

Slovenska univerza. Kako brezpametna je želja naših prvakov, da bi se ustanovila v Ljubljani slovenska univerza, to pač kaže dovolj to dejstvo, da je odlični Slovenec, namreč dr. Tuma iz Gorice, pаметen, trezno misleč mož, sam proti tej univerzi. Seveda naši dohtarčki pa vpijejo na ves glas za to univerzo. Radi bi zopet oskrbeli par svojih hujškačev z mastnimi službami!

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Zlati nauki za varstvo živalij. 1. Ne pokaži živini svoje volje z bičem, dokler nisi prej poskusil brez biča! 2. Poskrbi svojim konjem in sploh vsej svoji živini za svetle, zračne hleve. Zrak in svetloba sta za procvit vsake domače živali neobhodno potrebna. 3. Pokrij vozno živino, ko si jo vstavil. 4. Ne napajaj živine naravnost z ledeno vodo. 5. Misli tudi na psa, ki je priklenjen na verigo. Skrbi zanj. Daj mu tudi toliko prostosti, da se zleče. 6. Skrbi za tople hleve in za pesnjake, da ne bode v njih prepiha. 7. Ne pusti tekati psa za vozniki in biciklisti. 8. Sadi bezeg in jerebiko (skorš)! Nabiraj ta semena in krmi ž njimi koristne ptičice v hudem, zimskem času. 9.